

עובד נגד היוזוסקבי דורדוביץ
מה יכול המורה ללמד ליד הלוח —

שטיין בכנק הוא 20 אלף דולאר ואין לחשוש לכך כי משלם המסים האמריקאי ישא בהוצאות קיומו של דויד עובד.
סיסמה: היה זה הרגע הגדול בחייו של עובד, כאשר שאג לפני שבועיים, הקריין בזירה הניו-יורקית: "דויד עובד, כוכב ישראל" ו" לדויד היה זה יותר מאשר כי נוי כבוד, בשבילו היתה זאת סיסמה. אמר הוא לדידו האמריקאים: "אני אלחם למען שמה של ישראל, לא למען שמי אני!"

מלחמתו הראשונה של דויד עובד למען ישראל בארצות-הברית היתה נגד מתאגרף כושי ותיק, טין (נג'ת הדניס) דונלדסון. הכושי התגונן נאשנות נגד ההתקפה המוחצת של עובד משך שלושה וחצי סיבובים. באמצע הסיבוב הרביעי נאלץ השופט להפסיק את הקרב: אול כוחו של דונלדסון, ששוב לא היה מסוגל לעמוד תחת מטר מתי לומותיו של דויד, נתלה בכל כוחו בדויד וניכח בדרך זאת לעצור את מכותיו של הישראלי.

קהל ה-30 אלף (רובו תושבי ברוקלין ה' יהודים) שאג כשהשופט הרים את ידו של דויד. דויד חיך מבויישות יצא לתאו כשהוא מותקף אורות צלמים ומלווה מחיאות כפיים קצובות.

דויד עובד ידע כי הוא עבר כברת דרך ארוכה מאז עלה לראשונה לזירת מכבי חיפה.

לא היתה זאת נערתו הראשונה של דויד. משך שנים היה חבר לנערה חומת שיער ויפהפיה. הם נפרדו לבסוף, כי הנערה תבעה שדויד ישוט את הזירה, יתמסר ללימודים. דויד לא היה מוכן להטיל את כפפותיו ל פינה אפילו עבור נערת-חמד.

"מספיק, נמאס לי" במכתבו מארצות-הברית דויד מבוגר יותר מאשר אי פעם. שוב לא הוטד על-ידי צרות כספיות, היחידות שהיה מעיבות את מצב רוחו הטוב דרך קבע וגרמו לו לא פעם לאבד את שקטו.

בעבר לא היה יכול להתמיד במקום עבדו. השיא שלו היו השנתיים אותן עבד במוכך טול-בונה. עד שבוקר בוקר אחד קם ואמר: "מספיק, נמאס לי!" משך חודשים ארוכים לא עבד, חי על פלאפל, רעב.

זכרה, השבוע אחרת פלורנצה במרירות: "הוא היה לבדו. הספורטאים למענם חי לא עזרו לו במאומה. רק לפעמים, לפני מפגש התאגרות, היו נותנים לו כמה לירות וכמה ארוחות הגונות אבל מייד לאחר המפגש שכחו אותו שוב."

האשמה זאת לא היתה מוצדקת בשלמור. תה. היו לדויד חברים נאמנים ובייחוד מאמנו שאשה סגל, ומנהלו יעקב שלובסקי. סא' שה סיפק לו עבודה בבית החרושת-לקרח שלו ודויד חי למעשה בביתה של משפחת סגל.

הכחה דרמטית לזיכרון זאת ניתנה פעם בזירה. הרמת-גני: דויד היה עד למקרה בו היכה מתאגרף שלא שבע נחת מהחלטת השופט את השופט. השופט היה סאשה. חוך שנייה היה דויד בזירה והמתאגרף-המכה שופטים מחוצה לה, יחד Py חמישה מחבריו שבאו לעזרתו נגד דויד.

* כוכב ישראל הראשון היה יהודי יוצא פורטוגל, דניאל מנדוזה, שזכה ב'1762 בא ליפות העולם בהתאגרפות.

עובד (שמאל) נגד אמריקאי גודשטיין
— על אחץ רחוקה, מעבר לימים הגדולים ?

מתוך גרעיני הקפה. מלבד התאגרות אהב דויד עובד לשיר ולרקוד ריקו" דים חדישים ומהירים ככל האפשר. חיבה נוספת שמורה אצלו לסרטי קולנוע. סרטי התאגרות הם כמובן המשיכה החזקה. את הציפיון עם קירק דוגלאס ראה ארבע פעמיים, אולי מתוך תקווה ללכת בעיקבות גיבור הסרט: נער עני ההופך בין-קרב אלוף העולם.

כי דויד האמין בגורל ובנבואותיו. עוד לפני הרבה שנים, יודעים חבריו לספר, נכנס הוא אצל מגדת עתידות צוענית בעיר התחתית בחיפה. היא הכינה לו ספל קפה חריף. אחרי שדויד שתה את הקפה, הפכה הצוענית את הספל וניבאה לו מתוך גרעיני קפה כי הוא יסע לארץ רחוקה, מעבר לימים הגדולים, וכל חלומותיו יתמלאו.

המגדת הישישה הגידה את האמת. היא רק לא ידעה כמה יקשה לנבואה להתממש. כי דויד היה השנה בגיל הגיוס, ואפילו כבר קיבל צו התיצבות. היה דרוש מאמץ ניכר להחליפו לזרוב, לדחות את הגיוס להציג שנה. יותר קל היה המצב בשגרירות האמריקאית, שהסתפקה באישור בנק ניו-יורקי שהודיע כי פקדונו הממוצע של מכס אורני

* אם כי תמורת הופעתו הראשונה בניו-יורק קיבל 75 דולר בלבד.

קיבל מראה חגיגי. שלא כבתחרויות אחרות בהן מובאת תמיד לכל מקרה שלא יקרה, מכונית אסירים גדולה, פלטו הפעם מכוניות שיטור וטנדרים ירוקים שוטרים שלא רק שמרו על הסדר אלא גם השתתפו בהתחרויות: 40 שוטרים (בניהם שלושה קצינים) ו-12 שוטרות, ש" החליפו את היוזמים והחקירות בכדרי ברזל ובכידונים.

מחלת התנועה לא פעלה באותו יום, לא רשמה דו"חות נגד הרצים במסלולים מכיון שלא הצליחו לשבור כל שיא ארצי. השיטור העביר את התוצאות לאוהל במרכז המגרש: השוטר שורץ ממשמר הגבול הצליח לשבור שיא משטרתי ברצו 90% מיטר בנות המשטרה השייכים מלוב ראשון בהניפת כדור ברזל.

אולם בסיכום הפסידה המשטרה, כפי שציפו מראש, בהפרש של 33 נקודות.

התנחם שוטר-צופה מאוכזב, בפניה ל-מנצחים: "אחל למי וקראי אם יפריצו לדורתיכם גנבים?"

קליעה
כוונת עליונה

170 הקלעים שהופיעו בשבוע שעבר בגבעת אולגה לשלב הסיום של אליפות ישראל בקליעה למטרה לא היו רק אנשי צבא, מש"טרה וציידים. בלטו בין הגברים-הקלעים גם שלוש נערות וילדה בת עשר אחת, בתו של קלעי ותיק, סגן-אלוף אלכס אלירן, יור"ד וע"ד הקליעה של צה"ל.

פחות מפתיעות היו התוצאות, בהן בלט כרגיל, חבר משלחת ישראל לאולימפיאדת הלסינקי דב בן-דב, וצייד תל-אביבי משה קליין, שהצטיין בקליעה לצלחות חרס מעופפות, מ"אורע הסיום של האליפות, בה חולקו חמשה גביעים ועשר מדליות.

באיצטד
שיאים בצפון

● מדענים בריטיים קבעו כי ההבדלים בין כוח משיכת האדמה בחלקים שונים של העולם משפיעים על השיאים העולמיים בקפיצה לגובה, קפיצה במוט והטלת משקלות, מביאים ליותר שיאים צפוניים לקו המשווה מאשר דרומית לו.

● בריו-דה-ז'נייר הצהירה נבחרת הכדור-רגל הברזילית כי רק השופט האנגלי אלס אשם בכשלונה של הנבחרת בשווייץ, מאחר ש"נגב מאתנו כל ניצחון". למחרת יצא עיתון ספורט בריו בהתראה חמורה לאלים, הציע לו לא לבקר בברזיל, אם אינו רוצה ש"אשתו תיחפץ לאלמנה".

● לצליחת תעלת לא-מאנש השנתית שתערוך בסוף אוגוסט, כבר נרשמו 18 שחיינים, בניהם: חמש נשים.

אתלטיקה קלה
שוטרים וגנבים

ברשימת האנשים המבוקשים הכניסה ה"משטרה משך השנה הארונה את אנשיה שלה, את כולם בלי יוצא מן הכלל.

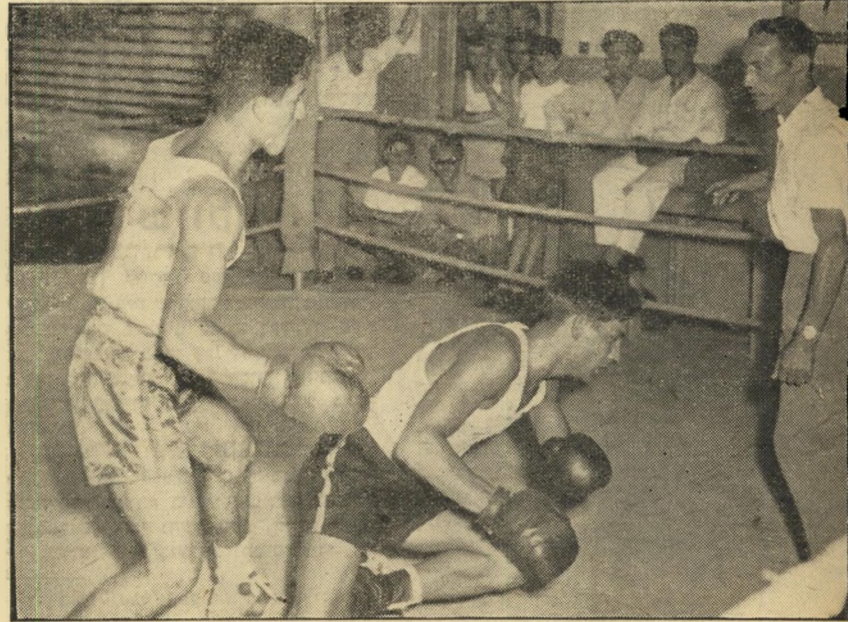
המשטרה היתה להחזירם למוטב בשטח ה"פורטאי, מעשה שיעזור להם בלי ספק בתפקידיהם, להגיע לבסוף, להקמת מועדונים ודוגמת אלה בהם מאורגנים חבריהם באנגליה.

לשם כך הוקמו בעזרת תקציב ועום ליד תחנות המשטרה בעלות הנתונים המתאימים מגרשי כדורגל וכדורעף. אנשי משטרה החלו מאמנים את שוטרי התחנה בשעות הפנאי מבילוש וחקירות, גילו כשרונות ספורטאים רבים.

הכנות ראשונות. ביום ספורט ארצי של המשטרה מתומצתות כל הפעילויות של השנה. וביום הספורט השלישי, שנערך לפני כחודש בחיפה, החליטו הפעילים כי הגיע הזמן להתמודד עם מועדון ספורטאי.

התוצאה: תחרויות באתלטיקה קלה שהתקיימו השבוע בין המשטרה לנבחרת מכבי באיצטד המכביה בתל-אביב, ששופץ על-ידי המשטרה בסכום של 150 ל"י בלבד,

* במכבייה הרביעית.

עובד (שמאל) נגד בריטי ריאיי
כמה לירות וכמה ארוחות הגונות ו"